

Kommunernes Landsforening

x

7. juli 1997

2. økonomiske kontor

1425-2/1997

cw

Vedrørende forespørgsel fra y Kommune om fordeling af kommunal andel af selskabsskat.

I brev af 10. juni 1997 (Ref hal) har Kommunernes Landsforening udbedt sig en udtalelse fra Indenrigsministeriet i anledning af en henvendelse fra y Kommune vedrørende ovenstående.

Det fremgår af et vedlagt brev af 30. april 1997 fra y Kommune til KL, at det drejer sig om en situation, hvor der er et moderselskab og syv sambeskattede datterselskaber.

Den kommunale andel af selskabsskatten overstiger det i kommuneskattelovens § 10, stk. 3, nævnte beløb, 32.000 kr., da sambeskatningsindkomsten er 997.656 kr.

For ingen af de selskaber, der indgår i sambeskatningen, overstiger den kommunale andel af selskabsskatten 32.000 kr.

y Kommune anfører, at den har noteret sig, at reglen efter KL's opfattelse skal fortolkes sådan, at der ikke skal foretages nogen fordeling, men at hele den kommunale andel af selskabsskatten tilfalder fordelingskommunen i henhold til kommuneskattelovens § 12 og selskabsskattelovens § 24.

Det siges imidlertid videre i det nævnte brev fra y Kommune, at der er yderligere en problemstilling, som ikke har været fremme i den telefoniske fremstilling af sagen.

Det drejer sig om det forhold, at alle de omhandlede selskaber har valgt skattemæssigt hjemsted i γ , men af Told- og Skatteregionen i Z er sat i skat i $\mathcal{Q}$ Kommune.

Indenrigsministeriet har ved telefonsamtale den 3. juli 1997 med skatterevisor $R1$, γ Kommune, fået præciseret, at det er alle otte selskaber - både moderselskabet og de syv datterselskaber - der er sat i skat i $\mathcal{Q}$ Kommune. Skatterevisoren har endvidere oplyst, at den kommunale andel af skatten af sambeskatningsindkomsten for det år, forespørgslen vedrører (1995), rent faktisk er anvist til γ Kommune.

Indenrigsministeriet må med hensyn til spørgsmålet om fordelingskommune henviser til § 12 i kommuneskatteloven. Ifølge denne bestemmelse er fordelingskommunen den i selskabsskatteovens § 24 omhandlede kommune.

Efter selskabsskatteovens § 24, stk. 3, kan skatteministeren fastsætte regler om, at et selskab i visse tilfælde skal sættes i skat i en anden kommune end hjemstedskommunen.

På den baggrund kan man rejse det spørgsmål, om told- og skatteregionens afgørelse om at sætte selskaberne i skat i $\mathcal{Q}$ Kommune indebærer, at det er denne kommune, der herefter må anses som den i selskabsskatteovens § 24 omhandlede kommune og dermed fordelingskommune.

Med hensyn til en eventuel nærmere undersøgelse af dette spørgsmål må der henvises til told- og skatteregionen/Told- og Skattestyrelsen.

Indenrigsministeriet må for sit vedkommende indskrænke sig til at konstatere, at den kommunale selskabsskatteandel rent faktisk er anvist til γ Kommune.

Med hensyn til det fordelingsspørgsmål, der opstår som følge af sambeskatningen, er det Indenrigsministeriets vurdering, at

fordelingen må foretages efter den linie, der er lagt til grund i brevet af 30. april 1997 fra ^y Kommune til KL.

D.v.s., at man må se på, om den del af den samlede selskabskatteandel, der kan henføres til de enkelte af de i alt otte selskaber, overstiger grænsen på 32.000 kr., jf. kommuneskattelovens § 10, stk. 3, før det bliver aktuelt at foretage fordeling for et eller flere af selskaberne. Da det efter det oplyste ikke er tilfældet for nogen af selskabernes vedkommende, bliver resultatet, at der ikke skal foretages fordeling.

- ./. Der henvises herved til vedlagte kopi af en afgørelse af 9. oktober 1990 fra Fordelingsnævnet, jf. § 12 a i kommuneskatte-
loven, (vedrørende fordeling af selskabsskatten for S1
) som vedrører fordeling i en sambeskatningssituation.

Det er i afgørelsen bl.a. anført, at nævnet ved bedømmelsen af sagens spørgsmål må konstatere, at fordelingsreglerne i afsnit III i kommuneskatteloven alene opererer med fordeling af skatten for et enkelt selskab, og at der ikke i loven er særlige regler om den situation, at flere selskaber er sambeskattet.

Indenrigsministeriets ovennævnte vurdering må ses på baggrund heraf.

Det tilføjes for en ordens skyld, at Indenrigsministeriets vurdering alene er vejledende, jf. herved at Indenrigsministeriet fungerer som sekretariat for Fordelingsnævnet.

Med venlig hilsen

Claus Wilhjelm